मणामागीयतोऽयौ यालिको निधिः। सुवर्षेद्धयता-चाटिश्वतनां च परिचक्तस । करोत्यतितरां सीऽपि तेषां च क्रयविक्रयम । करोति च तथा यञ्चान दिच-चाच प्रयक्ति । सन्धाटयति वामांच चर्नानेव यथा-क्रमम्। सभादेवनिकेतांच स कारयति तन्त्रनाः श बलाधारी निधिकान्यो महापद्म इति स्टतः। बल-प्रधानो भवति तेन चाधिकतो नरः। करोति रागादि रत्नानाञ्च परियन्तमः। स मौ लिकप्रवासानां तेवां च क्रयविक्रयम् । ददाति योगशीवेभ्यश्रीवामा-वसवांस्त्या। स करोति च तत्त्रीवः खबमेव च जाः वते। तत्रमञ्जतास्त्रधाशीशाः प्रवासिक्षमेण च। प्वेदि नामः सप्ताची प्रवांश न सञ्चति। अञ्चापदास्त विधायां यत्तार्थसपलायते श तामसी सकरी नाम प्रकोश्य तमःपायः सुधी-निधिस्तेनावकोकितः। बोऽपि इ जायते । वाणबङ्गिटि धतुषां चर्म चान् परिग्रहम् । दंधनानाञ्च जस्ते याति मैलीच्च राजभिः। ददाति गौर्याहत्तीनां मुम्लां वे च तत्तियाः। ऋव-विक्रयशस्त्राचां नान्यत्र प्रीतिमेति च । एकस्पैव भव-त्येष नरस्य न सुतातुगः। द्रव्यार्थं दस्ती नायं संयामे वापि स त्रजेत् श कच्छपाच्यो निधियीं ज्यो तमः प्रधानी भवति यहो । वी नरका नामिवीचितः। तामको निधिः। व्यवदारान् न यिष्टैच पर्याजातं करोति च। क्रियाः सा निखिखाचैन न विश्विष्ठिति क्याचित्। समस्तानि यथास्तानि निग्दत्तास्ते कि क-न्मपः। तथावष्टभ्य विसानि तिहत्यानुसमानसः। न ददाति न वा भुक्त तिहनाशभयाकुवः। निधानस्वीं क्रवते निधिः सोऽप्योकपुरुषः ॥ रजीगुणनयचान्यो छक्तन्ही नाम यो निधिः। नरीऽवसीकितसीन तह भी भवति दिन ! । धीषावेषुसदङ्गदिगीतवाद्यपरिश्रञ्ज । करोति गावतां विक्तं कलातां च प्रवक्कति । विव्हिमा-गध्स्तानां विदानां बाख्यादिनाम् । मोगान् भुक्ति तैस्तु वर्स दिल !। जुबटाव रतिबाद्य भवत्यन्ये च तद्विधैः। प्रयाति सङ्गुमेकं च व निधिमंजते नरम् ५। रजःस्वमयवात्वः कुन्दोनाभ स्कानिधिः। चपैति सामाधिकं नर्का नावको कितः। समक्षधातः रक्षानां परमुधान्यादिकस्य च। परित्य इंकरोत्सेव तथैव क्रविक्रवन् । खाधारः खननानां चाष्यागताभ्यागतस् च। वहते नापमानोक्तिं सञ्चानवि महावते !।

क्तूयमानव महतीं शीतिं बक्षाति यक्कति। यं यनिः कति नै कामं स्टुलसुपवाति च । बश्ची मार्थी भव-न्य स स्तिमत्योऽतियोभनाः। तदन्ये सम्म नरानु निधिः क्रन्दोऽतुवर्त्तते । प्रवर्षे मानोऽतुनरमष्टमागेन सत्तन !। दीवायुचीव सर्वेषां प्रकाशां प्रयक्तात । बन्धनामेव मरचं वे च दूराडपागताः । तेषां करोति वै वु न्दः पर-बोबेन चाहतः। भवताया न च छोडः बह्रवासिक आयते। पूर्विस्त्रीय चैथिल्लं प्रीतिमन्त्रीः करोति च क्षा तथैव सलतमधी वो विभक्ति मञ्चानिधिः। निधिः स नीवस्तवको नरसाकोवभाकावेत । वस्तवपौवधान्यादि फबप्रवादियाहम्। सत्ताविद् मधन्तानां ग्राह्मादीनां तथा सने !। काठादीनां करोत्वेष यञ्चान्यळाच बन्धवस्। क्रवविक्रयमध्येषां नान्यव रमते सनः। तषानान् प्रकारिकवादीन् तथाऽऽरामान् करोति च ! नन्त्रभ सरितां द्वांक्तचारीपयते नरः। स्वत्रवेषन प्रमादिभोगभोक्ताऽपि जायते । तिपरम्यापि निधि-नीं नामेइ जायते । रजसमोमयसानाः शक् भंजो हि यो निधिः। तेनापि नीयते विष्र । सङ्ग जिला निधीयरः। एकस्वैव भवस्वेत नरं नाव्यस्पैति च। यस गड्डो निधित्तस सद्यं कोट'ते ! ऋष्। एक एवासाना मिटमसं भुङक्ती तथाऽम्बरम् । बद्द्यमुक्परि-जनो न च शोभनवस्त्र छक्। न ददाति सुदृद्धायाँ स्तप्रमञ्ज्ञादित्। स्वपोषचपरः शङ्की नरो भवति वर्वदा द। इत्वेते निधवः ख्वाता नराचानर्थदेवताः। भित्रावबोडिता मित्रस्वभावफ्रबदाविनः। यद्यास्थात स्मावस्त भवत्ये कविस्रोकनात्। सर्वेषामाधिपस्ते च श्रीरंबा दिल ! पद्मिनी''। ऋषीबाध्यमृतपाठवृते भनेहे च । निधिगोपशब्दे द श्राम ।

ति भिगीप ९० निधिसतीकासकामृतवाठी नेदकां नोषावितः

गुप-क्षक्ष छप०। क्षन्त्वाने विश्वव यहेवातुम् बीत तेन

क्षितिस्य क्ष्म् जायते। तबैस्य एतत् बरोति क्षमीकां
निधिगोपं छानुवानसाद्धः यतः वा० १।७। २।३

निधिनाय प्र- ६ त० । जुनेरे तिका॰ निभीयादयोऽसत । निधुवन न॰ नितरां ध्वनं इक्षपादादिशासनम् । मैसूने श्वरतसीबायाम् समरः । "विधुवनविनोदेन स नत्तम्" कप्रस्तवः "नवनिधुवनसीबाः सौत्रकेनाभिवीत्स" नाघः । नितरां ध्वनम् । १ सत्त्वनसम्पने स

निर्धस ति॰ नि+शा-वर । त्वाचे त्वियां दाएं। "त्रीच